

BORSSZEM JANKÓ

A NAGY ELLENFÉL.

B—**ck.** Felség!... én, vagy ő! Mi németek senkitől sem félünk, csak az Istentől. Ez a kölyök itt pedig az! Én félek. Vagy dobja ki ezt, vagy én szaladok el.

Előfizethetni a kiadó-hivatalban: Budapest, Ferenciek-tere 3. sz. Előfizetési díj: Egész évre 8 frt. — Félévre 4 frt. — Negyedévre 2 frt.

Egyes szám 18 kr.

Ki győz? . .

Az ÉRDEKES, nagy küzdelemre
 Berlin felé néz a világ.
 A támadó a zord vasember,
 A támadott — egy kis virág.

A kis virág egy herczegasszony,
 A keble félnék, hangja lágy,
 A szeme könnyes, karja gyöngye —
 S szerelmes, deli férjre vágy.

A nagy vasember erre támad —
 Harczmódja durva, lelke bős, —
 És a világ riadva nézi —
 S remegve várja, hogy ki győz.

Ne bánts, ne bánts a kis virágot!
 Kiáltja minden jobb kebel;
 De a rideg, szigoru elme
 Az óriás pártjára kel.

Ki győz? Ki? — ez lehet-e kérdés? —
 A zord, erős, bölcs és rideg . . .
 De nem! Kora kétségbe esni
 Ti gyöngéd, reszkető szívek!

Ó! mert ha oly nagyon szerelmes
 A lány — s szerelme hű, igaz:
 Nem egy vasembert — egy világot,
 Erőt s észet le fog győzni az.

Apró hírek.

* **Kivonat a hivatalos lapból.** Dr. Tolnai Lajos ur *Abrányi Emil* urat kinevezve az ország 2-ik költőjének, egyben *Arany Jánost*, eddigi jó nevének épségben tartása mellett, a forditói osztályban alkalmazta. — *Hunyady László* gróf, a *Hun-van-Hát* szigetek fejedelme, *Bunyó Gábor* béresnek a »csordás« czimet és jelleget díjmentesen adományozta. — *Hazsongár Ambrus*, a helyi érdekű szárazföldi ringatós hajók igazgatója, *Prűeski Donovan Gábor* lónogatót állásában végleg megerősítette.

× „**Budapesti kalauz.**“ A bolgár muzeum látható egész nap a kir. zálogházban (az egyetem mellett). — *Régiségár* nyitva reggel 7 órától esti 8 óráig a Petőfi-utcában. — *Gróf Waldapfel Jenő* látható 11—12 óra közt a Váci-utcában.

+ **Személyi hírek.** *Ráth Károly* diszszónok és főpolgármester, válogatott pohárköszöntőinek 12-ik kötetét sajtó alá rendezi. — *Kohn Mór* horv- és ujjpesti rituais áldozár, bolgár állami megbizatsból a kir. zálogházban járt. — *Polonyi Gézu* ön-, hon- és ügyvéd hivatalosan kijelenti, hogy a heti sikkasztásokat nem ő leplezte le, a mennyiben ilyen aprólékokkal nem szokott foglalkozni. — *Gólya Julis* szül- és csempész ellen a monori angyalgyárosok keresetet indítottak üzletök megkárosítása miatt. — *Varju Mátyás* nemzeti czipő-tisztítóknok és nyilvános fényűzér egy ujjonnan beszerzett kefe örömeire több elvtársá-

val nagy áldomást csapott. — *Hlk Misu* uraságotól eldobott szivar-csutkagyüteményét házbontás miatt áttette a tulsó sarokra. — *Gj Waldapfel Jenő*, diplomáciai hadjáratából egyelőre visszavonulván, mythologiai tanulmányainak él, a mely végből Holubek Zsófia dunaparti almagyüteményéből egy példányt kiválasztván, azt párisi czélokra megaranyoztatta. — *Schnellschritt Jakob* elfogyott-zártészeki jegyvállalkozó, bookmaker-üzletet nyitott a »Vizafogó« mellett a harcák uszó-versenyének tartamára. — Az árvizvel veszélyeztetett seregély-latyaki ár-kerületben *Kesely Náczi* nyug. bálrendező lépett fel vízi-biztos jelöltnek *Vartying Pista* faczér százhuszas-jegyző ellenében. A pártok küzdelme olyannyira elkésérült, hogy a jelöltek közt párviadallal végződött, mely a szomszédos *Kutyaszorító-szigeten* — szerencsére sebesülés nélkül — folyt le. Az ellenfelek és pártok fényes bankettel ünnepelték meg a kibékülést. Az ár rohamosan nő. — *Katanghy Elvirula* báj in- és export-irodája pályázatot hirdet Amerika *Popokatepell* községében megürült 100 feleség állomásra. Fizetési és egyéb föltételek alku szerint. — *Aranyos Ilka* kinevezte Lélek Idomórt udvari szállítójának, egyuttal felkérve őt, hogy testére új népsziművet szabjon. — *Kanyó István* erzsébet-téri bejárati gyermek-visszaautasító hivatalába ujjog beültetett. — *Futtaki Gyula* ismert hírlapíró ma a *Seemann* kávéházban kinyilatkoztatta, hogy nem ellenzi Viktória herczegnőnek Battenberg Sándorral való eljegyzését. — *Dr. Pápay Nuntius* gyógyász, önorvos, homeopatha és az *Egyetértés* »Kis hirdetések« rovatának állandó dolgozó társa, a Nyáry-utczai »Lucskos« fürdő phisicusává nevezetett.

+ **Örvendj Hunnia!** Ne essél kétségbe jövőd fölött. Ne neheztedj fiaidra, kikre sorsod intézését biztad. Az országgyűlés ugyan keveset foglalkozott az ország-sújtó nagy csapásokkal: nem is tette szová, hogyan kellene segíteni rajta. De mikor hát sokkal fontosabb dolog volt napirenden: A *Zanzibárral kötendő kereskedelmi szerződés!* Melyik honfinak nem dobban föl szíve, ha Zanzibárra gondol?

* **A képviselőház** egész heti működést a Spanyolországgal kötött szerződés foglalta el. Oh. Spanyolországot nem szabad elhanyagolni. Mit csinálnánk *spanyol-viasz*, de különösen *spanyol fal* nélkül? Már így is mennyi pénz elcsikkasztanak, hátha még le nem pecsételnék! És a zár alá helyezés fontos és gyakori aktusa hogyan volna foganasítható? (A spanyol fal mögött, mely az elnök ur csúza végett van az íróasztala elé támasztva, bátran lehet közpénzkezeln.) Reméljük továbbá: hogy e szerződés megkönnyíti a *spanyolnád* behozatalát és így megint megkezdődhetik egy-egy molyos ősi mentének a kiporolása.

↑ **Még csak a Kinával** kötendő szerződés volna hátra, a szállítandó kínai tus tárgyában. E cikkekre égető szükségünk van, a hol annyi *eltusolni* való akad.

□ **Carlsbadot** megmételtyezték a vendégei. Mint a lapok híreltik: most ez a híres fürdő lett *arany-eres*.

□ **Sport.** A kevermes-szalk-szt-izsáki tavaszi lóverseny első napja fényesen sikerült. Három nevezés történt. A **Handicap** díjat (2 frt) **Kecskés András** »Süjtör« p.k. nyerte el, jöllehet a várakozás **Kuczai Antal** »*Marczi*«-ja felé irányult, de melynek a szántásból eredő pókossága lehetlenné tette a győzelmet. — **Eladóverseny.** A pálya hossza a Nagy Jánosék kutjától a Szróli bérlő kaszálójáig. Díj: 1 frt 73 kr. Futottak: **Konyor András** »*Vemhes*«-e, **Bugyi János** »*Csipás*«-a és **Tojáss Dániel** »*Zsidó*« nevű saját nevelésű csacsija. »*Zsidó*« egy számárhosszal könnyen első. — **Akadályverseny.** Csak a **Zélig zsidó** »*Vaksi*«-ja futott, melyet az akadályon embererővel kellett átszállítani. »*Vaksi*« így versenytárs nélkül biztosan jött be elsőnek.

FUROR TEUTONICUS.

Hogy is mondta a vaskancellár abban a híres beszédjében: „Azok az idők elmúltak már, midőn Németország csúszott (kroch) a kozák előtt!”

Krajshuber Tóbiás

preschpurgi házi ur okoskodásai.

Czu tumm!
Fold és nindzs!
Muahafázsár — auz iz,
gar iz!

Mótyor egrekpull asz
auftreib mekszinde. A lo-
gáll egrek etyedull móród-
nag a blatzon. Eszegdull
táfol fan utyan a mótyor
sovinizmasz, de onnál-
gáp szenvedig a némed so-

vánizmaszpan. Eszdet bedik nem gell a gutja sitó
muaha geresgete.

Mósdand már, ho ógorok ety gis fichmarkt stim-
mungod, olfashadog a Grenzbote. Asz Ifan von Szimóni,
omi ety indim xinunxfeind én düllem, mék mindik
uadit: nindzszen tep hornvieh, de mekmorodt a honfi.

Czu tumm!

Es ha a muahák etyszerin föllfoadulltág folna
mógukat a rezidenczstadt Bécsipa, asz mék csag dúahedő
follna. De nem oda Púda! — hanem fellfoadullták a
Púdíbestba! Hóty én ne nefezsek! Ne pízon! Wána
kunnt mer!

Mintend a Pudipestba gonczendráljág. Unafea-
zidált, ständige Bruckn, Landtag és Viechmarkt, min-
tend od fan. Ming tsag gabjunk asz Ausschuss, — a
Szioglack Tezsé úrad, és eszel az ausschusszal neküng
pe fan löve. A Szioglack Tezse urad, ogi már odand
a Pudipestpa kigopta a Józefstadtpull.

Aszeléd mék júdoda negüng lekaláp, ha nem
tebbet, ety miniszder, hoty döllüng a gépet fizselje. Asz
exlenz von Drehfurt lekaláp iratta minten héden gét-
három nyüllt lefeled, hoty mid mintend gellene dzsünállni
a Preschpurnag alser an extrawurscht.

Hanem a Drehfurt elfoadulta midélünk és elment
asz Édnpuagpa és mósd gapjág ódand a düszdölld fálasz-
tóg útyanaszog a nyüllt lefeleget in neicher varabesserter
Ausgabe.

S negunk nem maradta semi snem, csag ety
exmüniseriallath, ety melldósákos ua, etyep semi, alser
deportirter. Etig lekaláp ikéredett gabtunk, — mosd már
aszd se nem gapunk.

Fellhák negem asz ebe és fatyog róka-eardeg vad.

Umasunst, alles umarasunst! A mótyorizmasz,
a petyáriszmasz, a babriczizmasz, a teremtetizmasz
tyézi asz ekész fónalon.

De mék marad ety naty fikasz! Olvasog a »Kreuz-
zeitung«, ómi Puagus oaszágpull hirdeti negung a k. k.
fegedesárga loyallidált. Asz mék lekaláp gimontani mer
nyülldan, hoty a mótyor ety reböllisches xindlpakázs.
Ming: én és a barann von Eibischeig, ogi ety naty
düblamád és indim brodektek én hozám, már eszded
gi nem mondhadung tsag néty szem alad; már a stamm-
tischnál se nem fótyung sóhasenem mir Mádl unter

uncz; már ódand is fon sog sbiann, gém, náderer a
mótyor sovinizmaszduell, ogig adjág neging ety, sét
tepp fölfigéket, ha gimontung a puapár nacziannrull asz
igásák. De a »Kreuzzeitung« etyszer monta le asz
ivé májárull! Bravo Scháni, — osz mék nem fold id!

A »ticsésékes fégedesárga lopogó« — sagt er —
»nem fókja mokomokát meghajolni asz Istfán lopogó
elede«, sagt er.

Nem, — sóhasenem! Csag ha mussein — gilem-
ben schamé!

Esz midüllüng is a brünzczip!

P. p!

Sanyaró Vendel nyögései.

— Ha delet harangoz-
nak, ugy elfogja szivemet
valami, — ugy szeretnék tér-
deimre ereszkedve szerelmet
vallani a főnököm felesége
szakácsnéjdnak.

— Mit bánom én, ha az
új törvény megdrágítja a hust,
csak a retket ne bántsiék!

— Oh boldog muzeumi
állatok! Mind ki vannak
tömve.

— Közgyűlést tartottunk,
s már a milyen praktikus legé-
nyek vagyunk: az első elnö-
küink morzsányi, másik meg
csak névleges mészáros.

— Olyan sikkasztót sze-
retnék én látni, aki a mi
állami segélypénzeinket birná
elemelni!

— Egy kollegánk Pécselt a lutrin ternót csinált s
erre örömeben megütötte a guta. Legalább nem volt lapos.

— Boldog Boulanger, tele szájjal beszél!

— Milyen jóízű szerkesztősége van annak a
»Budapesti Hírlap«-nak! — Csukási, Rákosi, Kaas!
Bőjtös ugyan, de megeszem én a bőjtös eledelt bőjtön
kívül is.

— A »Succi« segélyegylet a díjnoki reputatio meg-
mentése céljából vásárnap gyűlést tartott, melyen elha-
tározatott, hogy a hentesi bevásárlások ezentul nem nap-
pal hanem este — a nyilvánosság kizárásával — történ-
jenek. Egyuttal Succihoz, az egylet pátronusához egy
kérő levél intéztetett, engedné át a gyomorlikörjét az
egyletnek.

— Megörültem a mult éjjel, hogy alattam letört az
ágy — csak későn vettem észre, hogy a házi asszonyom
mucskája is ott feküdt.

— Napidíjas vagyok, hétszámra koplalok, hónapos
ágyra járok. Csak a nyomoruságom húzódik évről évre!

— Ha meg nem házasodom is: azért mégsem hal-
ki a Sanyarók faja.

Viktória kéri.

— Politico-diplomaticus farce. —

VIKTÓRIA, nagymama.

VIKTÓRIA, mama.

VIKTÓRIA, leánya.

VICTOR SÁNDOR herceg, faecér hős

ALFRED, angol herceg

UMBERTINO, olasz herceg

ALFONSO, spanyol herceg

TAMERLAN, tatár herceg

NU-MA-TI, japán herceg

BISMARCK, egy vaskanczellár.

A CZÁR, mint ördög, mely a falra festetik.

kérők.

Charlottenburg.

Viktória császárkisasszony szobája.

Viktória. Ó szeret! O Sándor, ki Slivniczánál már egy Viktóriát megnyertél magadnak, most pláne egy Viktóriát legyőztél! Hogy is sürgönyözött nagypapám Sedan után? Viktória schiessen!

Mama. } (belépnek, miután közönséges vigjátéki

Nagymama } fogással az ajtón meglesték.) Szereted Sándort? Annál jobb. Áldásunk rátok. (Kopogás.)

A 3 Viktória. Ki kopog?

Bismarck (bejön.) Én!

Mama. Isten hozta kedves vaskanczellár, gratuláljon boldogságunkhoz. Képzeld, Battenberg...

Bismarck. Elvinné a herceguőt? Tudom. Ep azért jöttem, hogy tiltakozzam e házasság ellen.

Viktória (rémülten.) Miért? Hisz én úgy szeretem... de úgy!.. Kedves vas bácsi, ne izéljen hát!

Bismarck. Aranyos hercegnő, kegyed csak oly férjhez mehet hozzá, aki hitelesen kiállított bizonyítvánnyal igazolja, hogy a czár kegyét bírja és tőle engedélyt nyert, hogy önt nőül vehesse.

A 3 Viktória (felsikolt.) Ah! Schrecklich! Dreadful!

Bismarck. Különbén magunkra vonjuk haragját, politikámat nem folytathatom és beadván lemondásommal kulcsát a politikai rejtélyeknek, csak annál nehezebben fognak a nyitjára jöhetni. So bin ich!

A 3 Viktória. Aber Bismärckelchen, ön csalódik... a czár nem törődik e házassággal.

Bismarck. Nem?.. Meglássuk!.. (A falra festi a czárt igen haragos képpel.)

A 3 Viktória (rémülten.) Jó, hát lemondunk. (Sírnak.)

Alfred (angol herceg.) Good day! Drága hercegnő, imádom!

Viktória. Jöjjön, feledtesse velem boldogtalan szlívniczai szerelmemet.

Bismarck. Van bizonyítványa a czártól, hercegem?

Alfred (elhalványodik.) Nincs!..

Bismarck. Bedaure!.. Akkor mehet!

A 3 Viktória. De vaskanczellár ur, gondolja meg!

Bismarck. Ne féljenek, kapunk mi kérőt eleget. (Kiszól az ajtón, melyen Alfréd eltávozott.) Umberto!

Umbertino (kecses bókkal.) Bon giorno! Olasz herceg vagyok. Viktória hercezkisasszony szépségének hirtelen oda is, hol a citrom virul és sötét lomb közt az arany narancs pirul...

Bismarck. Semmi ömlengés! Tessék magát a czári engedéllyel igazolni!

Umbertino (elsápad.) Nincs!

Bismarck. Hát akkor miképp gondolhat arra, hogy a német császár leányát elvegye? Bedaure!

Umbertino. Hiszen a czár nem apja a hercezkisasszonynak és tudtommal a szent házassághoz csak a szülék engedélye kívántatik meg...

Bismarck. Az új császári házi törvény szerint ez másképp van. Volt szerencsém! (Umbertino el.)

Nagymama (kinek ereiben ezalatt megfagyott a vér.) De Bismarck ur, hisz akkor unokám esetleg örökké pártában marad

Bismarck (szárazon.) Kommt in den besten Familien vor. A pártá költségét megszavaztatam a birodalmi gyűléssel. (Kiszól.) Alfonso ur! Be se lépjen, mielőtt magát czári engedéllyel nem igazolta.

Alfonso (kivül.) Carramba!.. Nincs!

Bismarck (kiszól.) Hát önnek Tamerlán?

Tamerlán. Chachája macharachája... nekem sincs.

Mama. De a tatár herceggel való házasság miatt a czár csak nem neheztelhet meg? Hiszen ő nem bolgár trónjelölt.

Bismarck. Ist mir Wurscht. Különbén még azzá válhatik. Nem lehessen tudni! Azért óvatosság. (Kosarat nyújt ki az ajtón Tamerlánnak, ki azt busan a nyakába akasztja.)

Nu-Ma-Ti (kivül.) Suli guli, maó kakaó! Tessék bebocsátani... nekem van czári bizonyítványom...

A 2 Viktória (megkönnyebbülten.) Valahára!

Viktória (a leány.) Legalább nem sülök pártában!

Mama

Nagymama } (sírva megesókolják a császári hajadout.)

Bismarck (a belépő japánihoz.) Mutassa meg hercegséged azt a bizonyítványt... hadd lám!.. (Megnézi.) Hisz ez hamisítva van!

Nu Ma-Ti (elképedve.) Roppant szerelmem a hercegnő iránt vitt e turpisságra... csa-ő-mala-putty!

Nagymama (érzékenyen.) Aki annyira szeret, hogy még hamisít is, az csakugyan érdemes az unokám kezére!

Mama (megilletődve.) Kedves japim! Ön mitől sem ijedt meg, vegye lányomat!

Bismarck (közbelép.) Nix da! Nem engedem meg...

Mama. De mit csináljunk? Több nőtlen herceg nincs már a föld kerekében...

Bismarck. Ist mich Pomade! Az mitsem tesz! Majd születnek. Bevárjuk, a míg felnőnek és ha szerencsések a czár engedélyét kikapni...

A 3 Viktória (terzettben elájul.)

Bismarck (elégülten.) Státusférfinak tartottak eddig. Megmutattam, hogy belletrista is vagyok. Skriblerek, rettegjetez concurrentiámtól! (Európa irodalmi világa meg van kövülve, mert ilyen írival csakugyan nem versenyezhet.)

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Ime a kitartás diadala. A hazai zálogházak felvirulása. A bolgár arany ifjuság a mi zálogházunkba hozza a Klementina mamától kapott apróságokat. Ez a legjobb záloga a mi testvéries egyetértésünknek.

— Ha emészthetetlen rostélyost vacsorázom, mindannyiszor a Sággy professorról álmodom.

— Gyakran böngészek természetrajzi észleleteket a Kerepesi-uton. Megfigyelem ennek az esti pillangóit, akik selyembe gubózza röpködnek fel és alá türelmi bárcza szárnyakon.

— Ha könnyeimet kinnyitom — pokoli kinokat szenvedek; — ha becsapom őket: a mennyország kapui nyílnak meg előttem.

Trafik.

Megsinyli erszényem, szegény ugy is sovány,
Hogy drágább a trafik: británika s dohány.

De ha ez sebet vág, fájó sebet másón:
Nekem épenséggel nincs vigasztalásom.

A ki felé szívem vágyódással hajla:
Ezentul még drágább lesz a trafik-frajla.

Reb Menachem Cziczeszbeiszer

szörnyű átkozódásából.

— Ledjél te ed szeretetházi árvo jernek, és lessél oz ürükségt o Weisz B. F. bácsitul!

— Ledjél te ed hotolmos ór és tetüled o szolgál ledjen tetüled o zsornok!

— Köldjék tégedet Pazsanyba 10°/_o tántiém mellett jöjteni o szabadság szaborra.

— Sináljál ed haupttreffert, de elüb ne kopjál o kezedbe, omedig o pápo tortjo oz üvé jóbileomt!

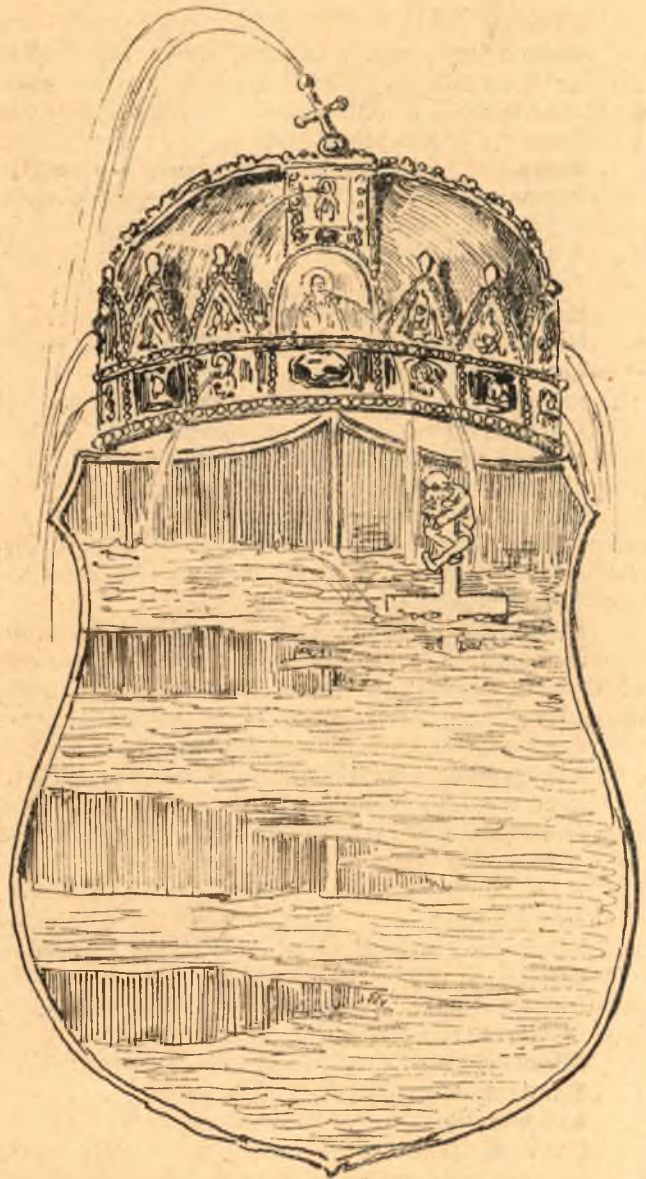
— Ezer florint nyerjél hozomra ferbliba o Sonyoró Vendelin oreságtul!

— O te lokodolmod nopján hozomángyul »o baldagitú szegénségrül« tortson neked dikenziót oz opósod!

„Peking rózsája“ — Berlin rózsája.

Hej pekingi császár lánya,
De furtangos a talánya!
A kérő, ha meg nem fejtí,
A fejével majd megbánja.

Hej berlini császár lánya,
Még nehezebb a talánya!
Hogyha ezt jól meg nem oldják,
Nem egy ember — tiz nép bánja

Az új magyar czimer.

VÉGTELEN VÍZ ELLEN, VÉGTELEN SZÁRAZSÁG

Irányi nagy pathosszal szavaztatja meg az elismerést a védekező vízkárosoknak, városoknak, faluknak, mérnöki karnak, népnek, katonaságnak, Dunának, Tiszának, Marosnak, Barosnak, Körösnek, szörösnek, börösnek, nekem, neked, neki, nekünk, nektek, nekik.

Tönődések

Seiffensteiner Solomontól.

✧ *Nekem ógyjüvi elü o dalag, mintho oz ovaskonzellár kezdené razsdásodni!*

✧ *Inkább látnám Madjarországot o tengeren — mint o tengert Madjarországon.*

✧ *Osztot tortják, hojd a házosságt oz égben kütik. O jó Isten mastand von najd zovorbo evvel o berlini házosságal. Ho nem küiti, boldogtalanná teszi*

o fiotol párt; ha megküiti, mogára horogítja a Bismarck oreságt. És ez volna igen najd boj. Mert eddig osztot mondta, hojd csak az istentül fél; de ha megmérgegesi mogát, majd kijelenti, hojd az istentül se fél. Okkor mi lesz?

✧ *O ferscht Bizmarck nem enged meg o házosságt o Victoria és o Battenberg küzte. Ebbül is küldtszodja mogát, hojd ü sakodjon okarjo o békét.*

✧ *Onnok a Bolanger oreságnak lehet párthive sok -- de sötni valója kevés.*

✧ *Von nekem ed plánom: ho o deficítönket rá biznánk o sikosztúkra, najd bojtul szobodolnánk meg edszerre.*

✧ *Alvasok, hojd a »Germania« hojó eltévedte mogát o Donán, és nem tudott eljotni Paksba. O nodj Germania is rá eresztette mogát o pulitik najd vizére. Ki tudja mast, mikor éri el o Pax kikütüjébe!*

✧ *Edjébiránt mostand már osztot is elhiszek, hojd o gallus kokos toladjonkép edj szélkokos.*

(*L'Union fait la force!*)

Société Géraudel, Boulanger et Cie.

Föld népei!

Két bajban sinlődik ma Európa. Ezek:

1. a fegyelem;
2. a köhögés.

Amazt a chronicus rend, emezt egy hosszú tél okozta.

E két nyavalya megszüntetésére szövetkeztünk mi. Külön-külön a maga körében: *Boulanger* és *Géraudel*, meggyőződve a fegyelem és köhögés közt fennálló kapocsnak káros voltáról, azt a czélt tűzték maguk elé, hogy megszabadítják e kinos állapottól az emberiséget.

Igenis, népei a földtekének: az egyesülésben rejlik az erő.

Ez is francia találmány, mint a *Cricri* s a *Suffrage universel*.

Mr. Boulanger és *Mr. Géraudel*, amaz festett szemüvegeinek, parókáinak s mankóinak — emez piluláinak gazdagon felszerelt tárházával lép az öt világrész elé, hogy amaz a fegyelem, ez a köhögés ellen kezdje meg világ-megváltó hadjáratát.

Föld népei!

Ha meg akartok merékülni e két zsarnoktól, forduljatok hozzánk.

Géraudel, Boulanger et Cie.

Paris *l'Union fait la force* jelmondatos cég alatt,
Boulevard Dulcamare 113.

Géraudel, Boulanger et Cie.

A „Borsszem Jankó“ tárczája.

Néhány szó a magyarokról.

— A »*Kreuzzeitung*« saját külön *Tissot*jától. —

E vad nép a civilizáció iránt teljesen érzéketlen. Az ötvenes években tett ugyan a kormány némi kísérletet, hogy a kulturát meghonosítsa, de eredménytelenül. A jó indulatu atyai gondoskodást azzal fizette vissza, hogy a hozzája küldött cultur-bajnokokat zsákba kötözve meghurczolta és a »Jaj de hunczut a német...« kezdetű nemzeti hymnus vad hangjainál minden kigondolható módon megkinozta.

Csakis bennszülött vezér tudja megfékezni őket. Jelenlegi vezetőjük v. *Tisza*. Szilaj, barbár ember, övig érő fekete szakállal és villogó, szurós szemekkel. Öltözéke még az Ázsiából hozott párducz kaczagány. Fényes megjelenésével, ékszertől ragyogó ruhájával valóságos igézetet gyakorol a nyers állati bőrbő öltözött magyarokra. Ez a *Tisza*, ha megharagszik, Marosch, Kőrösch és Szamosch nevű lányaival nekiront az országnak és

Szegedtől Máramaroschig pusztítja el, mint az idén is tette. Félnék is tőle a magyarok. Nincs az országban ember, ki ellene merne szólni, vagy dolgait megbírálni.

A magyarok adójukat, mivel pénz az országban nem ismernek, paprika és »turász czucza« alakjában fizetik.

A katonáskodásra nem alkalmasak, mivel a kétfejú sastól iszonyodnak és a fekete-sárga színtől felbőszülnek, mint bika a vörös posztóttól.

Vallásos szertartásaikat cigányok végezik, kik semmiféle összejövetelnél nem hiányozhatnak. Ezeket azonban olyan rosszul fizetik, hogy gyakran az utfélen kénytelenek koldulni. A legnagyobb cigányt primásnak hívják.

Az ázsiai vad szokásokat még megtartották. Karjaikat felhasogatják és önsanyargatásukra keserűvizet isznak. Altalában ez utóbbi italt nagy becsben tartják, ősi bálványaikról nevezik Rákoczi-, Hunyadi-viznek stb.

Ünnepi alkalommal, ha jól belaktak Rákóczi-vizet, szédítő zene mellett szilaj futásnak erednek. Ezt nevezik Rákóczi-marsnak.

Szekerka Ondro beszéli.

No ming megjartung. Kientete minket a Kerezs viz, mind a hogy zenyin ihráló chlapeczkak szoktak zirgit kienteni lukbul.

Vizba allja mosd a mieng zereg féd, meg uj tanya- bul is csag kutgim kilatszic. Pam Keresztezs, aki gáta- kat zorszag pinzin zigazgatja, izente Barozskának a Pe- stra, gyije le mihozang is, nizem meg zarviz. Pan Barozs le is gyute, izs a nas biszkup panye Szeberini szipe- megkirt totul — mer pan Barozs izs saguy irti totul mint pan Fabiny — hogy vizecskibul ereszung egy kicsikéd szomszid bikisi magyarkáknak izs. A pan Barozs nem megengednyi merte, de iczaka vasuti gatacskat migis csag elszakitot zarviz.

Megleltung neki a módját: segitetung egy kicsid zárviznag, is bikisieg mi heletug karomkodták istenkire.

Nevetig mostam mieng testvireing odafent Zárva vármegyiba, mer iket nen banthatya zarviz odafent a hegyem; node nevezenek ki a panye Keresztezst oda is vizi biztosnag, akor nahozaj mig azokat is elenti viz.

Szigyem gyalázat! Fizetung vizi szabalyozási draga adó, migizs elzusztatja ninket szabalozas; de nen is csuda, mer szoritjág ugy esze Tiszat, Kerezst szik mederba. Megmontan im, hogy ugy jarjung ming is evel, mint az im szonszidon Zsuska lanya: az izs nagyom esze szoritota züvi derekat pruszlikkal disznotorba, egyszere csag kirepedte pruszlik is az üvi gyenerusiges bajacsakat kiemletik leginyek elibe.

De nen teszi sedit, csag had sirjon zorszag, akit elentete zarviz; ming nem sirjung, mer vam pizecske hala istenek nekung takarig piztárba. Abizum!

Ijen a haza, ha tugya!

Bismarck.

— Impromptu. —

Mindenkor hün kísére,
— De fura egy historia! —
Vén lettél, s az utadba
Most állott a victoria.

NÉPSZINHÁZ.

„Peking rózsája.“

A jó régi Schiller német szakácskönyve nyomán fölme- legített kínai étel, újabb élczek s bevált *borsszemek* fűszerével, egy kis paprikával s attikai sóval *Rothauser* boltjából. Pompás étel. Ízlik.

*

Sztojanovics, megoldván *kritikus* feladatát: maga s a publicum között megszerezte a szükséges »Egyetértést«.

*

A zene szerzője s a librettista voltaképen *orvosok*. Össze- állanak és — ó, szent Aesculapius! — irnak egy egészséges operettet. Persze, még tapasztalatlan kezdők.

*

Az electro-therapeuticus kísérlet *felvillanyozta* a sürü klientélát, melynek tömege minden előadáson egymáson gya- korolja a *thermo-massaget*. (Uj gyógymód.)

*

A receptet három *pattikáros* »expediálja«. (Művészeti műszó.) A providentiális provisor *Blaha Lujza persa port* szór oda az unalom filloxerájának és illatozó *sírászi rózsá-olajjal* kenegeti az előző kuruzslásoktól megrontott *meatus auditoriust*. (Böke tanár retteg a concurrentiától.)

Hegyi Aranka Turandot rébuszainak keserü lapdacsait édes énekszóznak czukrával conspergálja.

Ligeti Irma az ő *zuzumisturáját* bájitalul méri. (Szednék belőle óránkint egy evőkanállal!)

*

A doktor urak meg lehetnek elégedve — a klientéla meg nagyot épül.

A népszínház előtt egész nap hullámszik az ambulatorium.

*

Vagy ugy! — ballet is van. Kínai csárdás, napernyő-zör- géssel. (Vagy a medikus urak tanulmányi skeletonjának csont- jai voltak?) Lábikrát kérünk, vagy legalább könyörületet vattát!

Dr. Szé-Csi-Cse-Ri.

Comprimált költészet.

Mátyás anyja.

— Arany. —

Szilágyi Erzsébet levelét megrírta,
De m. k. postára nem bízta.
Elvitte egy holló Prága városába,
Választ is ez hozott neki éjszakára.

*

A tintás üveg.

— Petőfi. —

Vándorszinész korában Megyeri
Kabátját tintával bekeveri.
Eldobnám, szólt, de mással nem bírok,
S ez ok
Miatt
Hordá, míg széjjel nem szakadt,
Amint mondám, míg széjjel nem szakadt.

Irodalom és Zene.

„Fakó lovam fel van kantározva!” Éneklí Coburg Ferdinand.

„Be van az én szüröm ujjá kötve, — édes rózsám,
ne kotorássz benne!” — A magyar drámaíróknak
chorusban zengik az akadémiai ítések.

„A fagypontról.” Fizikai értekezés, írta Spitz
Zsli közokosnya-készítő.

„Sak a királynak!” Irta és megcselekszi Bismarck
Ottó.

„Az ösiségről, vagy: pihenni vágyom!” Fortunai
óda. Irta Nemeskéri Kiss Pongrácz, bélyegnyalonz,
tenta-szikkasztó s pénz-sikkasztó. ¶

„A korona gyémántjai.” Irta és zálogba ohajtaná
tenni Bukovay Absentius.

„Azt mondják, nem adnak engem a rózsámnak!” Bus
szerelmi kettős. Duettban fújják Victoria és Sándor.

„Juj juj juj, nem adom!” Bassus-ária, Victória és
Sándor mihez tartása végett kivágja B-rek.

„Nagy az én rózsám ereje.” Bismarckhoz hálásan
éneklí Orosz Sándor.

„Románo Csibakéro Sziklaribe.”

Hát szép amit írtál,
Jó magyar főherczeg,
És ne vedd ezt tőlem
Tulságos nagy mersznek.

De cimbalom, bőgő,
Hegedű, klarinét —
Hidd el, az igazi
Czigányos alfabét.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Valaki. Nyélbe sütöttük. — K. K. Folyton közlünk az apróságai-
ból. Csak hogy az actualis elől
hátrálni kell az általános reflexiók-
nak. Persze hogy folytassa! — P. Zs. Ultima ratio rerum:
hep hep. — Nemo II. Bizalmunk a jobb jövőben. — Vén próká-
tor. Kiadatott a »B. J.« jogtudományi osztályának. — Emigrans.
Az »Amerikai Nemzetőr« (egy évre 5 frt, 123 Norfolk Street
New-York city) barátságába fogad minden magyart az idegenben.
Méltányos tehát, hogy minden magyar meg ő neki itthon fogja
pártját. — Kds. Éljen Oberländer! — Bunkó. Hol a rajz bun-
kója, ha már éle nincs? Kidolgozva gondosan van. — Kakuk. Nem
biztathatjuk. Egy-egy apróságot azonban szívesen közöljük
ezután is. — Mentor. Herostratus csakugyan iskolát csinált.
A legújabb: Arany Jánost dönti le a piedestaltól, s oda helyez
egy fiatal költőt, akit különbnek vall amannál, de egyuttal sub
rosa megérteti vele, hogy poétának nagy poéta, csak hogy nem
tud magyarul. De mért is ágaskodik úgy az a Tolnai? Hiszen
nem olyan kicsiny! — Flótás. Ezuttal nem volt szerencsés. —
P. Péter. Már egyszer megüzentük, hogy nincs szükségünk raj-
zolóra. — Tumulus. Hogyan? A »P. Hirlap« azt üzeni egy olva-
sójának, hogy nem tudja mi az a »nebbich«? Nebbich! —
Csllgrg. Jó; csak így tovább. — Rata. Ha Cs. Zs. maga nem is,
de a mandátuma van olyan tiszta, mint a kaposi. — Z. Azt a tej-
csarnoki árjegyzéket, mely szerint a 10 kros tej 10 kr., már közöl-
tük. Ne is bolygassuk többet. Hátha bosszút állva rajtunk, Tisza
Kálmán nyomán az is följebb rugtatja az árut s 12 kr-ával méri
ezentul? — Sz. M. (Msklcz.) Azok a szerk. mondani valók nem
önnek szóltak; elég kár, hogy nem szolgáltalt alkalmat újabb üze-
netekre. A másik bajon, ha még lehet, segítünk. — Golya. Hiszen
egy hajóban evezünk. Versírásban a rövidebb sor a hosszabb, mert
nehézebb. Szellemes megjegyzéseit mindig örömet és tanulság-
gal olvassuk. Csak mentől sűrűbben! Az apróság a naptárba
került. — Minos. Hej a szegény magyar drámasz!.. akadéjma
mindig rá mász! — W. J. Nem járt üresen. — O. F. Az ilyen
tréfának valamely nyelvhez kell hasonlítani: latint, görögöt
szoktak benne parodizálni. De az ön régisége az elöttünk ismeret-
len volapüköt vette mintául. — Rvsz. Jelen számunkban más
alakban meg fogja találni. — F. Jó; de mit érünk vele, mikor
német? — N. F. Már azt a nagy Papinianus óta tudják, hogy
»Mater semper certa«. A másikat sorba ejtjük. — L. V. Kezdőtől
jeles. Folytassa. — W. Á. De bizony szépen szólnak. Mind egy
szálig beváltak. — Slmn. Eheu! De majd földerül még nekünk is.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.